

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فریدریش انگلس
د ح. بریالی ژباړه
۰۹ سپتمبر ۲۰۱۷

د مزد سیستم

فریدریش انگلس

په یوې پخواني مقالې کې مو د احترام وړ شعار د "ورځیني عادلانه مزد ، ورځیني عادلانه کار لپاره " !مو وکاته او دې نتیجې ته ورسیدو چې په ننني ټولنیزو مناسباتو کې ، عادلانه ورځیني مزد په انکار نه منونکي توګه د مطلق ناعادلانه محصول ویش دي چې دکارګر په لاس رامنځته کیږي، ځکه چې د دغه محصول اعظمي برخه پانګه وال جیب ته اچوي ، په داسې حال کې چې کارګر مجبور دي هغه اندازې ته چې د هغه دکار د دوام او دهغه دنسل دبقا لپاره ضروري وي ، قناعت وکړي.

دا د سیاسي اقتصاد قانون او یا په بل عبارت د شته ټولني د اقتصادي تشکیلاتو قانون دي چې د انگلستان د ټولو لیکل شویو او نالیکل شویو قوانینو نه په اضافه د عالی محکمې ، - لا قدرت لرونکي دی له هغه وخته چې ټولنه په دوه متخصصو برخو ویشل شوي ده یعنې له یو پلوه پانګه وال چې ټوله د تولید وسایل لکه ځمکه، خام مواد، اوماشینونه یې په خپل انحصار کې راوستلي دي او له بله پلوه کارګران یعنې هغه زیار ایستونکي چې پر تولیدي وسایلو باندي له هر راخ ملکیت نه محروم دي او دخپل کار له قوت پرته بل څه نلري.

هو، تر هغه مودي چې دغه ټولنيز تشکيلات شته دي، دمزد قانون لا په قوت کي دي او هره ورځ نوي ځنځيرونه جوړوي ترڅوچي دهغو په وسيله کارگران دخپلو محصولاتو مره بيان-چي دپانگه والو په انحصار کي راغلي دي - تبديل کړي. د انگلستان کارگري اتحاديي له تقريباً شپيتو کالو راهيسي د دغه قانون پرضد مبارزه کوي. بڼه، دهغي نتيجه څه ده؟ ايا توانيدلي دي چي کارگره طبقه دپانگي له نوکري يعني دخپل کار دمحصولاتو نه، ورغوي؟ ايا داسي موقعيت يي حتي دکارگرانو يوې ډلې ته په برخه کړي دي چي توانيدلي وي دهغو په مرسته هغوي دمزد مره يي يتوب له درجي نه جگ کړي او د توليد د وسايلو او خاموموادو او دکار وسايلو او دخپل مسلک لپاره د لازمه ماشيني وسايلو خاوندان کړي وي او په دي توگه هغوي يي دخپل دکار د محصول خاوند کړي وي؟

مونږ ټول پوهيږو چي کارگري اتحاديو نه يوازي دا کار يي ونکړ بلکه هيڅکله يي په دغه مورد کي کوبنس هم ندي کړي. مونږ په هيڅ وجه نه غواړو ادعا وکړو چي له هغه ځايه چي کارگري اتحاديو داسي ندي کړي، نو دهغو شته والي بي گټي دي بلمقابل کارگري اتحاديي څه په انگلستان او يا هر بل صنعتي هيواد کي کارگري طبقې ته دپانگه والي پرضد، يوضرورت گڼل کيږي.

دمنځني کچي مزد، هغه پيسي دي چي ديو هيواد د عادي ژوند دکچي لپاره د هغه هيواد د زيارکبنانو احتياجاتو ته بس وي. دغه د ژوند کچه کولاي شي د کارگرو مختلفو قشرونو ته متفاوته وي. هغه لوي خدمت چي کارگري اتحاديو د مزدونو د جگولو او دکار د ساعتونو دتيت والي لپاره په مبارزه کي کړي دي.

دا دي چي دوي کوشش کوي چي د ژوند کچه وساتي او پورته يي يوسي. ډير کسبونه شته دي چي د معمارانو او دهغو د شاگردانو په اندازه ورته مهارت په کار دي او په هماغه اندازه پيچلي دي اما سره دي هغه مزد چي هغوي ترلاسه کوي په مشکل د معمارانو او د هغوي د شاگردانو نيمايي اجرت ته پاتي کيږي.

دا ولي؟ دقيقاً په دي خاطر چي يو قوي تشکيلات، د هغو يوه ډله دي ته قادره يي چي وکولاي شي د جاري لوايو پربنسټ چي دهغه په اساس اجرتونه ټاکل کيږي، د لوري کچي ژوند مطالبه وکړي، په داسي حال کي چي بله ډله چي تشکيلات او توان نلري نه يوازي بايد دکار د خاوندانو الزامي بلکه ظالمانه تيريوت ته هم غاړه کښيښدي.

يعني په ټلو ټلو کي د هغوي د ژوند کچه ټيټيږي او په دي عادت کوي چي تل په لږ لاس مزد سره خپل ژوند ته دوام ورکړي.

او طبعا دهغوی د مزد بيه هغه کچي ټيټيږي. چي په خپله دوي د خوږه ممره تر نامه لاندې ورته غاړه ايښي ده. له دي کبله دغه دمزد قانون هغه شان ندي چي يو وچ او کنگله پوله وټاکي بلکه په يو مشخص چوکاټ کي شتون لري او انعطاف نه منونکي ندي.

"په استثنا د بازار د لويي کسادي په دوران" په هره موده کي، په هر کسب کي مشخص حالات شته چي په کي کيداي شي دمزدونو د سطحې کچه د ډښمنو خواوو دمبارزي په نتيجه کي تغير ومومي. په هر صورت لاسي مزدونه کولاي شي چي د چني وهلو په وسيله معين شي او په دي چنو وهلو کي هغه خوا چي وکولاي شي په اوردمحال کي او موثره توگه استقامت وکړي، شايد دي ته ډير چانس ولري چي ډيره دهغه نه چي ده ته رسيري، لاسته راوړي.

که کارگران وغواړي چي په ځانگړي توگه له پانگه والو سره معامله وکړي، په ډيره ساده کي ناکامه کيږي او مجبور دي چي د هغو نظر ته تسليم شي. مگر که ديوي رشتي ټول کارگران يو تشکيلات جوړکړي او په خپلو کي يو اندازه پيسي ذخيره کړي چي وکولاي شي د ضرورت په وخت کي د کارورکونکو په مقابل کي مقاومت وکړي او په دي وجه هغه موقعيت ولري چي وکولاي شي د يو قوت په توگه له کارورکونکو سره مذاکري وکړي، فقط او فقط په دغه ډول ده چي کارگران به وکولاي شي چي لا اقل هغه ډيري کمي چي د اوسني ټولني په اقتصادي ترکيب کي، ورځيني

عادلانه مزد د ورځيني عادلانه لپاره، منل شوي دي، لاسته راوړي. دمزد قانون د اتحاديو د مبارزي له كبله زيان نه مومي بلكه بالمقابل په دغه وسيله اعتبار پيدا كوي. پرتله دهغه مقاومته چې د كارگري اتحاديو له لخوا ترسره كيږي، كارگر حتي نشي كولاى هغومره چې د مزد دسيستم دمقرراتو په وجه هغه ته تعلق لري، تر لاسه به يي نكړي. فقط ډار له كارگري اتحاديو پانگه وال هغي ته لمجوره وي چې په بازار كې د كار دتوان ارزښت، كاركرانوته تاديه كړي.

شاهدان غواړي؟ هغه مزدونو ته چې د كارگري لويو اتحاديو غړو ته وركول كيږي او هغه له هغو مزدونو سره چې د وړو كسبونو په حساب قطار كې دريډلي دي " لندن "يعني هغه زړه بوگونكي فقر سره پرتله كړي. په دې حساب كارگري اتحاديي دمزد په سيستم ناورتيا نه راوړي. البته دا د مزد د كچې جگ والي او تيب والي ندي چې د كارگري طبقي د ذلت موجب گرځي. دا ذلت پر دغه بنسټ ولاړ دي چې كارگره طبقه د دې پرځاي چې د خپل كار مقابل كې خپل د كار ټول محصول تر لاسه كړي، مجبوره ده چې د خپلې د يوې برخې محصول د لاسته راوړلو لپاره چې مزد نومېږي، رضايټ ونيي.

(پانگه وال ټول دكار محصول ځانته كوي او له هغي نه كارگر ته مزد وركوي) ځكه چې هغه د توليد د وسيلو خاوند دي او له دې كبله تر هغه چې كارگره طبقه د ټولو توليدي وسايلو لكه خلكه، جايداد، اومه مواد، ماشيني الات او نورو خاونده نشي او په دا رنگه د خپل د كار د ټولو محصولاتو څښتنه نشي، هيڅ ډور حقيقي خلاصون كارگري طبقي ته شتون نلري.

سوسياليسم كارگري شماره ۳۶